

[Udenrigsministeren]

grunden for, at jeg peger på den offensive og konstruktive rolle, som Danmark har mulighed for at spille, hvis vi vel at mærke vælger at bruge kræfterne på den måde i stedet for bare at lukke os inde i en skal og passe på at beskytte os selv.

Hr. Ivar Nørgaard vil gerne have mine bemærkninger til det synspunkt, at der stadig er mange, der arbejder med institutionelle spørgsmål, og at borgernes Europa måske bedre vil kunne gennemføres gennem Europarådet.

Hr. Ivar Nørgaard har fuldstændig ret i, at der er andre medlemslande og andre kredse inden for Europa, som fortsat lægger meget stor vægt på institutionelle spørgsmål. Det er jo ingen hemmelighed, at f.eks. Italien kun med meget stor tøven gik med til at underskrive hele EF-pakken netop ud fra det synspunkt, at man ikke fandt, at man havde fået tilstrækkeligt med indrømmelser på det institutionelle område.

Men jeg mener også, man kan sige, at med regeringskonferencens resultat og med pakkens udseende, som den blev derefter, er der givet et signal fra de 12 regeringer i fællesskab om, at hertil agter man at gå nu – hertil og ikke længere – når det drejer sig om institutionelle spørgsmål, og jeg vil gerne gentage det synspunkt, som jeg var fremme med under vores diskussion herhjemme op til folkeafstemningen, at jeg tror, det vil vare adskillige år, før de institutionsivrige medlemmer får held til at få etableret en ny regeringskonference, ganske enkelt fordi det nu er markeret, hvor langt man ønsker at gå i den nuværende situation, og så vil man hellere bruge kræfterne på nu at få udfyldt, hvad der ligger af muligheder inden for pakken, som den ser ud nu.

Jeg kan da også kun give hr. Ivar Nørgaard ret i, at hvis det f.eks. er kredsen af medlemslande i Europarådet, der går ind for at gennemføre nogle af de ting, der ligger i begrebet »borgernes Europa«, så får det en meget bredere udbredelse, og så bliver det et større og mere dækkende Europa, der er tale om. Men vi skal på den anden side heller ikke overse, at Europarådet ikke på samme måde som EF er et forpligtende samarbejde, der giver mulighed for, at man kan gennemføre ting, og alene mangelen på konkrete resultater i Europarådssamarbejdet, når det kommer til disse helt konkrete enkeltheder,

er med til at understrege forskellen på de to samarbejdsformer. Derfor bør vi vel ikke have noget imod, at man inden for EF-samarbejdet, der jo netop er dette forpligtende samarbejde, prøver også fortsat at arbejde på at foretage ting, der gør livet lettere for borgerne, f.eks. i forbindelse med grænsekontrol og al den slags, selvfølgelig under behørig hensyntagen til de hensyn, enkelte lande måtte ønske at vise til anden side, sådan som det har været hidtil.

Så vil jeg endelig også sige til hr. Ivar Nørgaard, at mine bemærkninger om, hvor vi skal være offensive og konstruktive, sigter på de områder, hvor Danmark lagde sine forslag frem under regeringskonferencen, og det er jo netop områder, hvor det under diskussionen i efteråret viste sig, at der kunne samles bred tilslutning her i folketinget. Jeg skal derfor gentage min opfordring til, at vi bruger kræfterne på i fællesskab at få løst en række af de ting. Jeg er sikker på, at der ligger arbejdsopgaver nok til os til, at vi kan bruge kræfterne på en fornuftig offensiv og konstruktiv måde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (for forslaget til folketingsbeslutnings vedkommende anden (sidste)) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslagene henvises til markedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

28) Første behandling af lovforslag nr. L 188:

Forslag til lov om Statens Uddannelsesstøtte.

(Fremsat 19/2 86).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Erling Olsen (S):